

Az ítéltábla dr. Szirmai László ügyvéd által képviselt **felperesnek**, jogtanácsos által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 2017. március 23. napján kelt, 28.P.20.901/2016/12/I. számú ítélete ellen a felperes 13. és 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 nap alatt megfizetni az alperesnek 12.700 (Tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam javára az illetékes adóhatóság felhívásában írt időben és módon megfizetni az államnak 45.600 (Negyvenötezer-hatszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperessel szemben az alábbi három szabadságvesztés büntetés került kiszabásra.

A Szombathelyi Járásbíróság a 2013. április 16-án kelt 25.B.../2011/41. számú ítéletével, amely a Szombathelyi Törvényszék 6.Bf.../2013/4. számú ítéletével 2013. október 1. napján emelkedett jogerőre, a felperest halmazati büntetésül egy év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, és egy év közügyektől eltiltásra ítélte (első elítélés).

A Szombathelyi Törvényszék a másodfokú határozatban a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban állapította meg.

A felperes ezen büntetését 2013. november 11. és 2014. július 2. napjai között töltötte az alperesi intézetben. Ez az időtartam összesen 7 hónap 21 nap volt.

A Sárvári Járásbíróság a 2013. november 13. napján kelt 1.B.../185. számú ítéletével, amely a Szombathelyi Törvényszék 8.Bf.../2014/14. számú ítéletével 2014. szeptember 16. napján emelkedett jogerőre, a felperest halmazati büntetésül egy év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és egy év közügyektől eltiltásra ítélte (második elítélés).

A Szombathelyi Törvényszék a másodfokú határozatban a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban állapította meg.

A Szombathelyi Városi Bíróság a 2007. február 15. napján kelt és a 2007. március 5. napján jogerőre emelkedett Bk.../2007/2. számú végzésével a felperessel szemben hat hónap fogházbüntetést szabott ki, amelynek végrehajtását két év próbaidőre felfüggesztette.

A felperes ezen felfüggesztés időtartama alatt követte el azokat a bűncselekményeket, amelyek miatt őt a Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 8.Bf.../2014/14. számú határozatával jogerőre emelkedett Sárvári Járásbíróság 1.B.../2011/185. számú ítéletével elítélte. Ezért sor került a felfüggesztett szabadságvesztés utólagos végrehajtásának elrendelésére.

A felperes a második elítéléssel kiszabott szabadságvesztés büntetését 2015. március 12. napján kezdte meg az alperesi intézetben.

A felperes részére az alperes 2015. március 13. napján értesítést állított ki, amelyben megállapította, hogy a kiszabott egy év börtönbüntetés esetében a szabadságvesztés kezdő napja 2015. március 12., a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja 2015. november 12. A büntetés 2016. március 14. napján kerül kitöltésre.

Az alperes e napon értesítést állított ki az utólagosan végrehajtani elrendelt fogház büntetésről, amelyben megállapította, hogy a fogház büntetés kezdő napja 2016. március 12., feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja 2016. július 12. A büntetés 2016. szeptember 11. napján tekinthető kitöltöttnek.

A felperes esetében először a börtönbüntetés végrehajtására került sor.

A felperes összbüntetésbe foglalási kérelme alapján (2015. április 27.) a Sárvári Járásbíróság a 2015. május 25. napján meghozott 1.Beü..../2015/3. számú ítéletével a Szombathelyi Járásbíróság 25.B..../2011/41. számú ítéletével, és a Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 6.Bf.../2013/4. számú ítéletével jogerősen kiszabott egy év börtönbüntetést, és a Sárvári Járásbíróság 4.B..../2011/185. számú ítéletével és a Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 8.Bf.../2014/14. számú ítéletével jogerősen kiszabott 1 év szabadságvesztés büntetést össz büntetésbe foglalta.

Az össz büntetés tartamát 1 év és 4 hónap szabadságvesztésben állapította meg, amelynek büntetés-végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Megállapította, hogy a felperes a szabadságvesztés kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság a Szombathelyi Városi Bíróság Bk.../2007/2. számú végzésével jogerősen kiszabott 6 hónap fogházbüntetés fenti elítélésekkel történő össz büntetésbe foglalásra vonatkozó indítványát elutasította.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségéről a jogorvoslati záradék megfelelő tájékoztatást adott.

Az össz büntetési ítélet 2015. június 30. napján vált jogerőssé és végrehajthatóvá, amelyet a bíróság 2015. július 2. napján állapított meg.

Az össz büntetésbe foglalás után 2015. július 7. napján új értesítés került kiállításra, amely szerint a szabadságvesztés kezdő napja 2015. március 12., a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja 2015. július 7., a büntetést kitölti 2015. július 20.

Az alperes minden esetben tájékoztatta az értesítésen a felperest a jogorvoslat lehetőségéről, a felperes azonban egyik értesítéssel kapcsolatban sem terjesztett elő jogorvoslatot, panaszt, az intézet parancsnokánál.

Az alperes a számításai értelmében a felperes össz büntetését 2015. július 20-án kitöltöttnek tekintette, ezért már 2015. július 7. és 2015. július 20. között nem került sor a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos eljárás lefolytatására, BV bírói döntés kezdeményezésére.

Mivel az alperes számítása szerint a felperes az össz büntetését 2015. július 20-án kitöltötte, 2015. július 21-én a felperes megkezdte a második elítélésben utólagosan kiszabott 6 hónap fogházbüntetés végrehajtását.

Az alperes 2015. augusztus 4-én észlelte, hogy az össz büntetés tévesen lett foganatba véve, mert a

felperes javára három hónap 21 nappal kevesebb tartamot vett figyelembe a foganatbavétel során. Ezért az alperes 2015. augusztus 5. napján ismét foganatba vette az összbüntetést.

2015. augusztus 5. napján az alperes a felperes részére a foganatbavételről egy új értesítést állított ki, amely szerint a szabadságvesztés kezdő napja 2015. július 21., a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időtartama 2016. március 3., a büntetését 2016. május 11. napján tölti ki.

Az alperes az értesítésben ugyancsak tájékoztatta a felperest a jogorvoslat lehetőségéről. A felperes az értesítéssel kapcsolatban jogorvoslattal nem élt.

Az alperes ezt követően soron kívül intézkedett a felperes feltételes szabadságra bocsátásával kapcsolatos eljárás megindításáról.

A BV bírói meghallgatásra 2015. augusztus 11. napján került sor. A feltételes szabadságra bocsátást a Szombathelyi Törvényszék Bv. Csoportja az F.../2015/2. számú 2015. augusztus 11. napján kelt és jogerőre emelkedett végzésével elrendelte, a felperest egyharmad kedvezménytel, hátralévő idővel, feltételes szabadságra bocsátotta. A végzésben megállapította, hogy a feltételes szabadság mindaddig nem kezdhető meg, amíg az elítélt más szabadságvesztést tölt.

Az alperes 2015. augusztus 11. napján folytatta az utólagosan végrehajtani rendelt 6 hónap fogházbüntetés végrehajtását, amelyet 2015. július 21. napján kezdett meg.

Az alperes 2015. augusztus 11. napján új értesítést állított ki a foganatbavételről, amelyben megállapította, hogy a szabadságvesztés kezdő napja 2015. július 21., a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja 2015. november 27., büntetését kitölti 2016. január 26. A kiszabott szabadságvesztés időtartamába - a már kitöltött - 16 nap beszámításra került.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját megelőzően az alperes elindította a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos eljárást. A felperes BV bírói meghallgatására 2015. november 18. napján került sor. A Szombathelyi Törvényszék BV. Csoportja a 2015. november 18. napján kelt és 2015. november 18. napján jogerős F.../2015/2. számú végzésével a felperest hat hónap fogházbüntetésből egyharmad kedvezménytel, 2015. november 27. napjával feltételes szabadságra bocsátotta.

A felperes ténylegesen 2015. november 27. napján szabadult az alperesi intézetből.

A felperes egy nappal sem töltött többet a BV Intézetben, mint amelyre köteles volt a fentiekben megállapított jogerős ítéletek és a büntetés-végrehajtás alapjául szolgáló jogszabályok alapján.

A felperes a módosított keresetében túltöltés miatt 57 nap * 10.000,- Ft, összesen 570.000,- forint sérelemdíj megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

A törvényszék a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára 28.500,- Ft jogtanácsosi munkadíj, az állam javára 34.200,- Ft kereseti eljárási illeték megfizetésére.

A törvényszék a döntését a 2013. évi V. törvény 2:43.§ b) pontjára, a 2:52.§ (1) bekezdésére, az 1998. évi XIX. törvény (Be.) 258.§ (2) bekezdés e) pontjára, a 2012. évi C. törvény (új Btk.) 38.§ (1) bekezdésére, a (2) bekezdés a) pontjára, a 80.§ (4) bekezdésére, a 94.§-ra, a 95.§ (1) és (3) bekezdésére, az 1978. évi IV. törvény (rég. Btk.) 47.§ (1) bekezdésére, a 2013. évi CCXL. törvény (Bv.tv.) 188.§-ra, 57.§, 189.§ (1) bekezdésére, a 190.§ (2) bekezdésére, a szabadságvesztés és elzárás kezdő és utolsó napjának megállapításáról szóló 9/2014. (XII.12.) IM rendelet 1.§ (1) és (3)

bekezdésére, az 5.§ (1) bekezdésére, a 6.§-ra, a 9.§ (1) bekezdés b)pontjára és a (2), (3), (4) bekezdésekre, a 11.§, 12.§ (1) bekezdésére, a 26.§-ra alapította.

Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a felperes második jogerős elítélésére (2014. szeptember 16.) azt követően került sor, hogy a felperes 2014. július 2. napján szabadult az első jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés végrehajtása alól. A felperes ettől a naptól kezdve jogosult lett volna összbüntetésbe foglalás iránt eljárást indítani, ilyen eljárás hivatalból nem indítható.

A felperes második elítélése alapján kiszabott szabadságvesztés végrehajtására 2015. március 12. napján került sor.

Az alperes jogszabályszerűen határozta meg a szabadságvesztések végrehajtása sorrendjét (elsőként a börtön, majd utána a fogházbüntetés).

Az alperes a szabadságvesztés és elzárás kezdő és utolsó napjának megállapításáról szóló 9/2014. (XII.12.) IM rendelet alapján jogszabályszerűen járt el akkor, amikor a felperes részére 2015. március 13. napján kiállította az értesítéseket a börtönbüntetés, illetve a fogházbüntetés foganatbavételéről. A felperes az értesítésben foglalt adatokat nem vitatta, a jogorvoslati jogával nem élt.

Hangsúlyozta, hogy a feltételes szabadságra bocsátás nem kötelezettség. A büntetés-végrehajtási intézet a törvényi feltételek fennállása esetén köteles a megfelelő eljárást lefolytatni, megvizsgálni azokat a feltételeket, amelyek alapján a fogvatartott feltételes szabadságra bocsátható, és ha úgy ítéli meg, hogy a feltételes szabadságra bocsátás feltételei adottak, kezdeményezi a feltételes szabadságra bocsátást törvényi határidőben. A feltételes szabadságra bocsátásról és annak időpontjáról a BV bírói meghallgatást követően a Szombathelyi Törvényszék végzéssel határoz.

A felperes 2015. április 27. napján kérte az összbüntetésbe foglalást. E tárgyban a döntés törvényes határidőn belül meghozatalra került, a kézbesítést követően a bíróság megállapította a jogerő időpontját, és a jogerős határozatról tájékoztatta az alperesi intézetet.

Kiemelte a törvényszék, hogy a jelen eljárásnak nem az összbüntetési ítélet jogszerűségének vizsgálata a tárgya. Az összbüntetési eljárás jogerősen lezárult, az ítélet rendelkezései a jelen eljárásban nem vitathatók.

Az alperes az összbüntetésről szóló értesítés kézhezvétele után a foganatbavételről az értesítést megfelelően kiállította, az abban foglalt adatokat rögzítette, amellyel szemben a felperes jogorvoslattal nem élt.

Az alperes akkor is jogszerűen járt el, amikor a felperes javára történt téves elszámolás észlelését követően a tévedését korrigálta. Ezért jogszerűen szakította meg a felperes fogházbüntetését és újra foganatba vette a tévesen megállapított összbüntetés alapján végrehajtandó börtönbüntetést, és soron kívül intézkedett a feltételes szabadságra bocsátás iránti eljárás megindításáról, soron kívül került sor a BV bírói meghallgatására és soron kívül hozott végzést a Szombathelyi Törvényszék BV Csoportja.

A végzés szerinti napon volt a felperes feltételes szabadságra bocsátható, és a végzés rögzítette azt, hogy a feltételes szabadság csak azt követően kezdhető meg, ha a felperes más büntetését is kitöltötte. A végzés jogerős lett, az ott rögzített rendelkezések a jelen eljárásban nem vitathatók.

A végzés értelmében az alperes jogszerűen ismételten foganatba vette a fogházbüntetés végrehajtását, és jogszerűen számította be a fogházban már korábban letöltött időtartamot. A legkorábbi feltételes szabadságra bocsátás időtartamát az alperes helyesen számította ki. Az alperes jogszabályszerűen megindította a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos eljárást. Sor került 2015. november 18-án a felperes BV bírói meghallgatására, amely megállapította, hogy a felperes 2015. november 27. napján bocsátható feltételes szabadságra a fogházbüntetésből. A végzés jogerős lett, ebben az eljárásban annak rendelkezései nem vitathatók.

Amikor az alperes megkezdte 2015. március 12. napján a második elítélés alapján a börtönbüntetést, az alperes a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját helyesen számította ki.

Az újraszámolásra az összbüntetési jogerős ítéletről szóló értesítés alperesi kézhezvételét követően került sor. Az összbüntetési ítéletben megállapított 1 év 4 hónap (16 hónap) börtön fokozatú szabadságvesztésbe be kell számítani az első ítélet alapján már kitöltött 7 hónap 21 napot. Így a fennmaradó büntetés 8 hónap 9 nap lett volna. Tehát 8 hónap 9 nap lett volna a teljes összbüntetés időtartama, amennyiben az teljesen kitöltésre kerül. A kedvezmény alapján 5 hónap 10 nap kedvezmény illette meg a felperest, amely csak a kedvezmény megadása iránti eljárás, azaz a feltételes szabadságra bocsátás iránti eljárás lefolytatása eredményeként volt megállapítható. Azaz az előbbi számítás szerint a 8 hónap 9 napból, ha levonjuk az 5 hónap 10 nap kedvezményt, úgy fennmarad 2 hónap 29 nap.

Amikor megérkezett az alpereshez az összbüntetésről szóló ítélet, az abban megállapított összbüntetés még nem volt kitöltve, azonban a felperes már feltételes szabadságra volt bocsátható. Az alperes a felperesre kedvező téves számításában 3 hónap 21 napot helytelenül számított be a felperes büntetésébe. Amikor ezt a hibát észlelte, jogszerűen szakította meg a felperes fogház büntetését, és vette fogamatba a tévesen megállapított összbüntetés alapján a végrehajtandó börtönbüntetést. Miután az alperes ismét fogamatba vette a felperes börtönbüntetését az összbüntetési ítélet alapján korrigálta az alperes számítás hibáit, az alperes haladéktalanul intézkedett a felperes feltételes szabadságra bocsátásával kapcsolatos eljárás megindításáról. Ennek eredményeként 2015. augusztus 11-én a felperest feltételes szabadságra bocsátotta az összbüntetésből. A felperest semmilyen hátrány nem érte.

A fogházbüntetés fogamatba vételével kapcsolatban az alperes helyesen számította ki a felperes teljes büntetésének időtartamát és a felperes szabadságra bocsátásának legkorábbi időtartamát és a felperes feltételes szabadságra bocsátására jogszabályszerűen sor került.

Kiemelte a törvényszék, amennyiben a feltételes szabadságra bocsátás konjunktív feltételei fennállnak, de a Szombathelyi Törvényszék BV. Csoportja által meghozott, a feltételes szabadságra bocsátásról szóló végzés még nem emelkedett jogerőre, túltöltésről nem lehet szó. Téves az a felperesi álláspont, hogy túltöltésként számol el egy olyan időintervallumot, amely alatt már megvoltak a feltételes szabadságra bocsátás konjunktív feltételei, de még nem került meghozatalra a Szombathelyi Törvényszék BV. Csoportja által a feltételes szabadságra bocsátásról szóló jogerős végzés.

A felperes téves számításain alapuló keresete jogalapját tekintve nem alapos.

A perköltségről a Pp. 78.§ alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte a Pp. 252.§ (2) vagy (3) bekezdése alapján.

Sérelmezte, hogy a törvényszék az alperes alkalmazásában álló ... tanú vallomását vette alapul a tényállás megállapítása során.

Nem vizsgálta a törvényszék a felperes azon észrevételeit, hogy az alperes ellenkérelme több ponton ellentmondásos.

... nem adott magyarázatot arra, milyen okból fordulhatott elő számítási hiba a fogamatba vételek meghatározásakor, valamint nem vezette le közérthetően a büntetések tartamának megállapítási módját.

Arra hivatkozással, hogy mindegyik jogerős elítélése esetén megfelelt a feltételes szabadságra bocsátás feltételeinek, fenntartotta, hogy a ténylegesen letöltött időtartamnál korábban lett volna szabadítható.

Méltánytalan a feltételes szabadságra bocsátást attól függővé tenni - és ez visszaélésre ad okot -, hogy a postai úton elküldött értesítések mikor érkeznek meg a büntetés-végrehajtási intézetbe, valamint, hogy az alperes alkalmazottai mikor számolják ki a foganatba vételeket.

Elismerte, hogy az alperes számítási módja megfelel a „törvény betűjének”, de a „szellemének semmiképp”.

Hangsúlyozta, hogy a büntetések végrehajtása során több mint 12 darab foganatbavételi értesítőt kapott, amelyek ellentmondanak egymásnak.

Jogorvoslattal az értesítések ellen nem élt, mert az az alperes értelmezésében nem megfelelő magaviseletnek minősült volna, és az alperes késve sem tett volna előterjesztést a bv bíróhoz a feltételes szabadságra bocsátása iránt.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Az elsőfokú ítélet tényállásában rögzített elítélési és foganatbavételi adatokat megismételve kiemelte, hogy a felperes a kiszabott szabadságvesztések tartamából - a téves foganatbavétel észlelésének és korrigálhatóságának köszönhetően - a törvényi előírásnál többet nem töltött, tehát kár nem érte.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben szükséges és elégséges mértékben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően, helyesen, okszerűen, összességükben értékelve megalapozott tényállást állapított meg. Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésének helyességét az alábbi eltérő jogi indokolással osztotta.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen rögzítette, hogy a perbeli jogvita elbírálására a 2013. évi V. törvénynek (új Ptk.) a 2:43. § b./ pontja, valamint a 2:52. § /1/ bekezdésében foglaltak az irányadók azzal, hogy a Ptk. 2:52. § /2/ bekezdése értelmében a sérelemdíj fizetési kötelezés feltételeire a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni.

Az elsőfokú bíróság tévesen nem vizsgálta, hogy a perben a Ptk. 6:548. § és 6:519. §-ában foglaltak szerint fennállanak-e a közhatalom gyakorlása során okozott kárért való felelősség általános, illetve különös feltételei.

A közigazgatási jogkörben okozott kár az, amely a közigazgatási szerv közhatalmi feladatainak gyakorlása során kifejtett szervezési-intézkedési körében megvalósult tevékenységgel, vagy mulasztással okozati összefüggésben keletkezett (PK 52. számú állásfoglalás). Az ilyen kár megtérítését igénylő félnek azt kell bizonyítania, hogy a közigazgatási szerv jogellenes tevékenységével, vagy mulasztásával okozati összefüggésben kára keletkezett (Ptk. 6:519. §), és a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható.

Egyértelmű a bírói gyakorlat abban, hogy a rendes jogorvoslat igénybevételénél mindig azt a hatósági eljárást kell figyelembe venni, amellyel összefüggésben a felperes kártérítési igényét később keresettel előterjesztette (Kúria Pfv.III..../2013/5.).

Ha a károsult a büntetés-végrehajtás során szenved kárt, rendes jogorvoslatnak a büntető-végrehajtási szabályok szerinti panasz minősül (Szegedi Ítélet tábla Pf.III..../2011/5.).

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság tévesen nem vizsgálta, hogy a felperes a kár elhárítására alkalmas jogorvoslatot, azaz a panaszjog lehetőségét a keresettel érintett foganatbavételekkel kapcsolatban az „Értesítés” kézhezvételét követően érvényesítette-e.

A felperes a keresetlevél mellékleteként F/2. alatt a perrel érintett fogvatartásokkal kapcsolatban csatolta az „Értesítés a foganatbavételről a fogvatartottnak” megnevezésű iratokat. Ez alapján egyértelműen megállapítható - és ezt a tényt a felperes sem vitatta az alapeljárásban, illetve fellebbezésében - , hogy az „Értesítés” tartalmazza a következőket: „Panaszát az intézet parancsnokának terjesztheti elő.”. A felperes azonban az egyes szabadságvesztéseire vonatkozó foganatbavétellel kapcsolatos határozatokkal szemben a panaszjogát általa sem vitatottan nem vette igénybe.

Ezért a felperes keresetének a jogalapja hiányzik, hiszen a közhatalom gyakorlásával okozott kár esetében a kártérítés általános és különös feltételei konjunktívak, tehát együttesen kell fennállniuk. Ha bármelyik feltétel hiányzik, a kártérítés megállapítására nem kerülhet sor. Jelen tényállás mellett a kártérítési felelősség speciális feltétele hiányzik.

E jogi álláspont miatt az ítéletábra már érdemben nem foglalkozott azzal, hogy a felperes tekintetében „túlulás” miatt a jogellenesség megállapítható-e, vagy sem, mivel jogalap hiányában ez már érdemben nem vizsgálható.

Mindezen indokok alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint kötelezte a felperest az alperes felmerült másodfokú perköltségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán felmerült fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Pp. 78. § /1/ bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 5. § /1/ bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles.

Győr, 2017. szeptember 5.

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

. Vass Mária sk.
előadó bíró

. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó